

РЕШЕНИЕ

№ 6413

гр. София, 05.11.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, III КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 10.09.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Десислава Корнезова

ЧЛЕНОВЕ: Боряна Петкова

Полина Величкова

при участието на секретаря Илияна Тодорова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **6404** по описа за **2021** година докладвано от съдия Боряна Петкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 – чл.228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл.63, ал.1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на юрк. Н. – Е., като пълномощник на ТЕРИТОРИАЛНА ДИРЕКЦИЯ – С. на Националната агенция за приходите срещу РЕШЕНИЕ от 20.04.2021г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, Наказателно отделение, 101^{-ви} състав, по н.а.х. дело №16720/2019г.

Касаторът претендира за неправилност на съдебното решение, като постановено в нарушение на материалния и на процесуалния закон. Поддържа, че в конкретния случай, от събраните по делото гласни и писмени доказателства и доказателствени средства, безспорно е установено извършването на нарушение – подаване на декларация образец б след установения в закона срок. Твърди, че при извършена проверка от инспектор по приходите в ТД на НАП – С., по повод проверка по прихващане и установяване било констатирано, че сочената декларация за м. април 2019г. е подадена едва на 18.06.2019г., близо месец след законоустановените срокове. Прави искане да бъде отменено Решението на първостепенния съд и вместо него, по същество на спора, да бъде потвърдено Наказателно постановление (НП) №459192-F494880/23.08.2019г., издадено от директора на офис „П.“ при Териториална дирекция – С. на Националната агенция за приходите (ТД на НАП).

Претендира присъждане на разноски.

Ответникът – [фирма], ЕИК[ЕИК], оспорва жалбата. Чрез процесуалния си представител адв. К. поддържа, че обжалваното съдебно Решение е правилно и не са налице сочените касационни основания за отмяна. Твърди, че в процедурата по ангажиране отговорността на дружеството са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, представляващи основание за отмяна на НП, изразяващи се в несъответствие между описанието на нарушението в АУАН и в НП и дадената му правна квалификация. Претендира присъждане на разноски за две съдебни инстанции. Прокуратурата на РБългария, представлявана от прокурор Ю. от Софийска градска прокуратура (СГП), дава заключение за основателност на касационната жалба.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - град, като взе предвид наведените касационни доводи, извърши проверка на обжалваното съдебно Решение, съобразно чл. 218, ал. 2 АПК и след като прецени събраните доказателства, приема от правна страна следното: Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211 АПК и е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА, а разгледана по същество – НЕОСНОВАТЕЛНА.

С НП № 459192-F494880/23.08.2019 г., на основание чл. 355, ал. 1 от Кодекса за социално осигуряване (КСО), на ответника по касация [фирма] е наложено административно наказание – „имуществена санкция“, в размер на 500 (петстотин) лева, за това, че в качеството си на работодател и осигурител, не е изпълнил задължението си по чл. 5, ал. 4, т. 1 КСО във връзка с чл. 3, ал. 1, т. 1, б. „а“ от Наредба №Н-8 от 29.12.2005 г. за съдържанието, сроковете, начина и реда за подаване и съхранение на данни от работодателите, осигурителите за осигурените при тях лица, както и от самоосигуряващите се лица (Наредба №Н-8/2005г., отм.) – да подаде в законоустановения срок декларация образец № 6 за месец април 2019 г., като закъснението е близо месец. Фактите са били установени при извършена проверка в данъчноосигурителната сметка на дружеството, по повод проверка по прихващане или възстановяване и са отразени в Акт за установяване на административно нарушение (АУАН) № F494880/25.06.2019 г.

С процесния съдебен акт е ОТМЕНЕНО НП №459192-F494880/ 23.08.2019г.

За да постанови този правен резултат първостепенният съд е събрал относими писмени и гласни доказателства и въз основа на тях е приел, че НП е издадено от компетентен административнонаказващ орган, но при допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, изразяващи се в несъответствие между описанието на нарушението в АУАН и в НП, и дадената му правна квалификация. Решаващият състав е обосновал извод, че в АУАН е посочено, че става въпрос за подаване на декларация образец №6 за месец април 2019г. след изтичане на нормативно установения срок, докато в НП отговорността на лицето е ангажирана за неподаване на декларация образец №1 за същия месец.

Изводът на първостепенния съд, че оспорваното НП е постановено в нарушение на процесуалните правила, се споделя от настоящия касационен състав.

Разпоредбата на чл.5, ал.4 КСО задължава осигурителите, осигурителните каси, самоосигуряващите се лица и работодателите периодично да подават декларации в НАП за обстоятелствата, изрично и изчерпателно посочени в т. 1 и т. 2. За неизпълнение на задължението по чл. 5, ал. 4 КСО законът – чл. 355, ал. 1, предвижда налагане на административно наказание – „глоба“ или „имуществена санкция“, съответно от 50 до 500 лева за физическите лица, които не са търговци, или за

едноличните търговци и юридическите лица в размер от 500 до 5000 лева.

Съгласно посочената като нарушена (както в АУАН, така и в НП) разпоредбата на чл. 3, ал. 1, т. 1, буква „а“ от Наредба № Н-8/2005 г., отм. декларация образец №1 се подава в съответната компетентна териториална дирекция на Националната агенция за приходите от работодатели, осигурители и техните клонове и поделения - за всеки календарен месец до 25-о число на месеца, следващ месеца, за който се отнасят данните, включително и при полагашо се обезщетение на трудоустроено лице, на което не е предоставена подходяща работа; при начислено или изплатено възнаграждение за същия месец след този срок - до края на месеца, в който е начислено или изплатено възнаграждението. При описание на нарушението обаче и в двата акта навсякъде се говори за неподаване на декларация образец № 6. Посоченото разминаване е довело до неяснота относно това за неподаване, респективно неподаване в срок на коя декларация е била ангажирана отговорността на санкционираното дружество. Налице е несъответствие между словесното описание на нарушението и неговата правна квалификация, което засяга правото на защита на наказаното лице и всякога е основание за отмяна на административнонаказателния акт.

По изложените доводи, настоящият касационен състав приема, че не са налице твърдените касационни основания, а решението на първостепенният съд, като валидно, допустимо и правилно, следва да бъде оставено в сила.

Съгласно чл. 63, ал. 3 ЗАНН (нова - ДВ, бр. 94 от 29.11.2019 г. и в сила към приключване на устните състезания), в съдебните производства по ал. 1 страните имат право на присъждане на разноски по реда на Административнопроцесуалния кодекс. Правото е своевременно упражнено, като е поискано присъждането им (чл. 81 ГПК, вр. чл. 144 АПК). Доказаните разноски за настоящото производство са в размер на 200 (двеста) лева за адвокатско възнаграждение.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 2 АПК, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - град, III^{-ти} Касационен състав

РЕШИ

ОСТАВЯ В СИЛА РЕШЕНИЕ от 20.04.2021г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, Наказателно отделение, 101^{-ви} състав, по н.а.х. дело №16720/2019г.

ОСЪЖДА ТЕРИТОРИАЛНА ДИРЕКЦИЯ – С. на Националната агенция за приходите, с адрес: 1000 С., [улица], да заплати на [фирма], ЕИК[ЕИК], сумата 200 (двеста) лева – разноски по к.а.х. дело №6404/2021г.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване или протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:

1.

2.

